

ressò *mont-roigenc*

MARTÍ ROM, PREMI NUNES 2025 COM A PERSONA RELLEVANT DEL CINECLUBISME A CATALUNYA

Redacció

08-10-2025

El dimarts dia 7 d'octubre s'ha celebrat el lliurament dels Premis Nunes a la Filmoteca de Catalunya. El premi a la trajectòria cinematogràfica ha estat per a Martí Rom.

A la notícia del lliurament s'hi deia:

“Va ser gestor d'un cineclub per primer cop al Cineclub Ingenieros, el de l'Escola d'Enginyers de la Diagonal, del 1971 a 1975. Li acompanyava en Juan Manuel García Ferrer. No els va sortir gens malament: El seu equip va obtenir el Premi Sant Jordi al millor Cineclub el 1972, i el CCI va ser conegut en els cercles polítics i culturals del final del franquisme com un dels més interessants programació (sobre tot de films prohibits) i documentació (dossiers dels cicles, fulls de mà i fins i tot un llibre del 1975 dedicat a l'obra d'en Pere Portabella).

Dos nois de cineclubs, en Joan Martí -del Cineclub Informe 35- i el nostre Martí Rom -CCI- van fundar el 1974 la Central del Curt, una distribuïdora alternativa (això volia dir sense lucre comercial, cap permís oficial i acords directes amb els realitzadors dels films distribuïts), que va donar a conèixer per cineclubs i altres centres de tota Espanya, fins al 1982, les pel·lícules prohibides pel franquisme, el que no es podia veure pels circuits comercials.

Unes poques de les pel·lícules que circulaven per la Central del Curt eren realitzades per la Cooperativa de Cinema Alternatiu, de la qual ell en formava part i per a qui va realitzar films en 16mm com “Un libro es un arma” (1975), “Can Serra. La objección de conciencia en España” (1975) i tres noticiaris alternatius, d'un primer projecte existent al país per substituir el malaurat NO-DO.

Poc després, la seva col·laboració com a escriptor cinematogràfic a revistes com “Dirigido por” i “Cinema 2002” va centrar-se principalment en tot el que passava pels canals, al marge dels cinemes comercials.

Quan en Joaquim Romaguera li va passar el 1981 el relleu del Cineclub Associació d'Enginyers, va encetar allà, amb en Juan Manuel Garcia Ferrer, una col·lecció prou excepcional de monografies anuals (llibre i documental) de personatges del nostre món cultural, que va mantenir-se durant 28 anys. Només del camp fonamentalment cinematogràfic podem senyalar les dedicades a José Luis Guerin, Llorenç Soler, Miquel Porter Moix, Joaquim Jordà, Antoni Padrós o Julieta Serrano. Però és

que, al marge d'aquest treball pel seu compte, va seguir documentant personalitats del nostre entorn en films com els que ja havia dedicat abans a Miró (1979) o Foix (1982), realitzant nous films sobre Miró (2002), el Picasso d'Horta (2004), Grau Garriga (2009) o d'altres sobre “L'Escola del Tapís de Sant Cugat” (2009) o “Barraques de pedra seca” (2006), perquè en Martí, a més de ser conegut com a divulgador del cinema alternatiu (el que li ha portat a escriure a publicacions estrangeres i a donar xerrades al Lincoln Center de Nova York (2008) o a la Cinemateca Alemanya (2010), també ha fet un enorme esforç per donar a conèixer i valorar el nostre patrimoni de pedra seca, com també és un historiador especialista en Joan Miró o, de fet, en tots els que tenen relació amb Mont-roig del Camp. Però això ja és per a altres pel·lícules...”.

Des de “**Ressò mont-roigenc**” hi afegirem els set documentals dedicats a temes mont-roigencs: “D'un roig encès: Miró i Mont-roig” (1979), Jacint Salvadó” (2000), Teresa Llàcer” (2001), “Mont-roig: tornaveu mironià” (2002), “Barraques de pedra seca” (2006), Safatans mironians” (2007) i “Centre Miró” (2010).

També volem esmentar el llibre on recull els seus principals textos sobre cinema: “La perspectiva infinita (més enllà del cinema)” (2024).

Algun cop, ell ha recordat quan de xiquet pujava a la cabina de projecció de l'antic “Cine Martí” (carrer de Francesc Riba i Mestre núm. 6) i allà veia com el Jaume Olivé (dit “Patol”) preparava la projecció de pel·lícules. Com aquell altre xiquet de “Cinema Paradiso” (1988) de Giuseppe Tornatore.